

ПОТОЧНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Шпілка М. М, ЗВО за освітнім рівнем Магістр за спеціальністю 204 "ТВППТ", Миколаївський національний аграрний університет

Стратегічно важливою галуззю для української економіки є аграрний сектор, який формує продовольчу та у визначених межах економічну, екологічну та енергетичну безпеку, забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей національної економіки та створює соціально-економічні умови сільського розвитку. Зростання вітчизняного агропромислового сектору пов'язане з світовим дефіцитом продовольства. Залишається відкритим питання формування ефективної стратегії конкурентної боротьби вітчизняних агровиробників на різних ринках збуту. Актуальними також є проблеми державного регулювання аграрного сектору та підтримки власних виробників на міжнародному рівні.

Наукові праці М. І. Сахацького, П. Т. Саблука, Ф. О. Ярошенка, Ю. М. Бондаренка, В. Г. Ткаченко є предметом для вивчення і заслуговують детального розгляду та обговорювання. Вивченням особливостей розвитку вітчизняного АПК, його інвестиційної підтримки та державного регулювання займаються А. Г. Бабенко, Т. В. Мацибора [1], О. В. Шубравська, А. В. Пужай-Черета [2]. Значна кількість робіт присвячена різноманітним підходам реформування сільськогосподарського сектору та удосконаленню державного регулювання. Вплив Угоди про асоціацію України та ЄС на перспективи євроінтеграції у сільському господарстві досліджували такі вчені, як М. М. Дорош-Кізим, Т. С. Гачек, К. М. Пугачова та О. О. Шеремет.

Дослідження аналізу поточного стану та перспектив розвитку агропромислового комплексу України з урахуванням глобальних змін. Аналіз експортного потенціалу АПК України та виявлення основних ринків збуту продукції. Агропромисловий сектор України з його основною складовою –

сільським господарством є базисним та системотворчим в національній економіці, формуючи фактори стійкості та незалежності держави.

Однак сільське господарство в Україні розвивається нестабільно, що пояснюється залежністю від кліматичних умов, динамікою світових цін, недостатністю інвестицій та недосконалим державним регулюванням. Проблеми державного управління пов'язані насамперед із невпорядкованістю ринку землі аграрного призначення та непрозорістю розподілу державного фінансування. Для сталого розвитку аграрного сектору необхідно створити умови для підвищення рівня інвестиційної привабливості окремих регіонів і територій [1].

Потенціал розвитку експорту України особливо великий у галузі зернових, насамперед пшениці. Науковці відзначають, що треба розвивати експорт найбільш значущих для бюджету видів продукції (озима пшениця, озимий ячмінь, кукурудза, рослинна олія, полуниця, насіння соняшнику та боби сої) і тих, виробництво яких можна суттєво наростити (м'ясо, птиця, молочні продукти). За умови удосконалення механізму роботи АПК та виходу на нові ринки збуту з якісною продукцією маємо можливість стати світовим лідером продовольчої сфери [3]. Необхідно продовжувати роботу щодо збільшення безмитних квот, які надає ЄС, і зниження ввізного мита ЄС на імпорт української продукції. Також доцільно збільшувати експорт продукції з доданою вартістю – продукції переробної промисловості.

Вплив євроінтеграції загалом позитивний для України, хоча й не позбавлений певних «незручностей», особливо на початкових стадіях функціонування зони вільної торгівлі. Є великі перспективи тісної співпраці в аграрному секторі. Євроінтеграція стимулюватиме модернізацію економіки України, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції [1]. З метою мінімізації ризиків і використання можливостей для агропромислового комплексу внаслідок підписання угоди про асоціацію між Україною та ЄС необхідно реалізувати низку заходів державної

аграрної політики, що не суперечитимуть принципам державної підтримки та регулювання аграрного ринку, передбачених угодою про асоціацію, які забезпечать умови для підвищення конкурентоспроможності виробництва продукції АПК [4].

Висновки. Із стратегічних напрямів розвитку агропромислового комплексу має бути підтримка аграріїв з боку держави. АПК здатний більш ніж удвічі збільшити обсяг сільськогосподарського виробництва. Умовою ефективного розвитку агропромислового комплексу є забезпечення його адаптації до змін у зовнішньому середовищі, що можливо лише в рамках стратегічного підходу до його управління. Для успішного розвитку АПК України в умовах глобалізації економіки, необхідно проводити політику постійного підвищення інвестиційної привабливості аграрного сектора. Без впровадження нових енергозберігаючих технологій та використання сучасної техніки неможливо вивести сільське господарство й країну в цілому із кризового стану.

Список використаних джерел

1. Мацибора Т.В. Інвестиційна привабливість аграрного сектору України: регіональний аспект. *Економіка АПК*. 2018. № 3. С. 49-55.
2. Пужай-Черета А.В. Проблеми та перспективи реформування галузі АПК в Україні. Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. Збірник наукових праць у 2-х вип. ПДТУ. Маріуполь, 2016. Вип. 1. Т. 1. С. 41-48.
3. Кулицький С. Питання трансформації української зовнішньої торгівлі на сучасному етапі. *Україна: події, факти, коментарі*. 2015. № 23. С. 49-59.
4. Захарчук О.В. Оцінка сільськогосподарського майна: проблеми та перспективи дій. *Економіка АПК*. 2019. № 8. С. 59-69.

Науковий керівник: Табацкова Г.В., кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємств